Het was ongeveer negen uur in den morgen toen de rechter van instructie Bastien zijn bureau in het paleis van justitie te Parijs binnentrad.

Zijn secretaris had juist een portefeuille met akten op de plaats van zijn chef neergelegd en stond nu in onderdanige houding gereed om den heer Bastien bij het afleggen van hoed en jas de behulpzame hand te bieden en zich daarop naar zijn eigen kamer te begeven.

Bastien nam aan zijn schrijftafel plaats en zonder een blik te slaan op de voor hem liggende papieren, keek hij door het openstaande venster naar buiten, naar het grauwe water van de Seine, die langs de noordzijde van het paleis van justitie stroomt, slechts door een smalle kade daarvan gescheiden.

Bastien verveelde zich.

Hij vond geen voldoening in het uitoefenen van zijn beroep, dat hij op den duur eentonig vond.

Reeds jarenlang droomde hij van een groote, geweldige strafzaak, waarin niemand eenig spoor van de daders zou kunnen ontdekken en welke ingewikkelde geschiedenis door zijn scherpzinnigheid zou worden opgehelderd.

Hij twijfelde geen oogenblik aan zijn eigen, groote bekwaamheden, maar de dagelijksche sleur van onbeduidende diefstallen en kleine overtredingen stelde hem niet in de gelegenheid zijn droom te verwezenlijken.

De zoo vurig verwachte „groote zaak” kwam niet.

Nog nooit had hij tegenover een geslepen misdadiger gestaan.

De arme drommels, die voor hem gebracht werden, waren verre van listig, zij bekenden meestal zonder veel omhaal van woorden hun schuld. Zij gaven hem niet de gelegenheid, veel scherpzinnige strikvragen te stellen en Bastien’s arbeid beperkte zich er toe hunne bekentenissen op protocol te brengen, een werkje, dat evengoed door zijn secretaris kon worden opgeknapt.

[2]

De rechter van instructie wierp eindelijk een blik op de portefeuille met akten, die vóór hem lag en hij begon juist de papieren te voorschijn te halen, toen er aan de deur werd geklopt.

Op zijn „Entrez!” trad de secretaris binnen, die hem een visitekaartje overhandigde.

Bastien las:

Blijde verrassing maakte zich van hem meester bij het lezen van den naam van het wereldberoemde detective-bureau in Engeland’s hoofdstad.